

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

Cap. I. De distinctione Personarum in eadem essentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

LIBER SE- CVNDVS

DE CHRISTO.

CAPVT PRIMVM.

De distinctione personarū in eadem essentia.

HACTENVS OSTENDIMVS, VNVM VER-
rum Deum esse non solum Patrem, sed eti-
am Filium & Spiritum sanctum. Nunc o-
stendere oportet hæc tria, Patrem, Filium,
& Spiritum sanctum esse verè tria quædam
supposita ac distincta, non autem tria no-
mina, aut tria entia rationis. Quæ quidem quæstio dispu-
tanda est propter eosdem aduersarios, nouos videlicet Aria-
nos, & nouos Samosatenos.

Nam Valentinus GENTILIS & eius sectatores, etsi faten-
tur cum Ario, Patrem, Filium, & Spiritum sanctum esse tria
distincta re, tamen nõ agnoscunt in ipso vero Deo intrinse-
cam distinctionē, ita vt eadē essentia sit in tribus, & idcirco
nolunt Patrem dici personam primam, immò dicunt perso-
nam primam esse personam sophisticā, & quod horribilius
est diabolicam, vt patet ex historia Benedicti Aretij de sup-
plicio Valentini Gentilis, & idcirco etiam ridet ista nomi-
na, Essentia, Persona, Relatio, Proprietas, &c.

Porro TRANSYLVANI agnoscunt etiam Patrem à
Christo distinctum quippe qui Christum purum hominem
faciunt, tamen ante incarnationem, nullam agnoscunt in
Deo distinctionem, vt patet ex lib. 2. cap. 4. vbi dicunt, Ver-
bum & Spiritum sanctum, quæ leguntur in Scripturis Testa-
menti veteris, esse potentias seu virtutes Patris, non distin-
ctas

etas ab ea persona, relatione, aut proprietate. Vnde etiam in toto opere rident ista omnia nomina.

Nos ergo PRIMO differemus de istis nominibus, ut ostendemus deduci ex Scriptura, & antiquissimis Patribus. SECUNDO, probabimus, verè tres esse re distinctos, Patrem Filium, & Spiritum sanctum, licet vnus Deus sint, ut superiore ostendimus. TERTIO, soluemus praeceptas difficultates circa hoc ineffabile mysterium, quo vnus vnus Deus, tres personas re ipsa distinctas esse credimus, & ostendemus. QUARTO, disputabimus in particulari de distinctione Filij à Patre, propter eos, qui Filium à Patre esse dicunt. QUINTO, de distinctione eiusdè Filij à Spiritu sancto, quod idem est, de processione Spiritus sancti à Filio.

CAPVT II.

De vocibus, quibus utimur in hoc mysterio explicando.

QUANTVM ad PRIMVM, nomina sunt sententia, Homousios, Hypostasis, Substantia, Persona, Proprietas, Relatio, Notio, Circumscriptio, Trinitas. De quibus vocabulis duo sunt. Primò refellèda, quæ in vniuersum reprehenduntur. Illi igitur dicunt, hæc nomina quamuis profana sint, nobis retineri quinq; de causis. PRIMO, quia vtilia sunt oppugnandos hæreticos. SECUNDO, quia Patres illis vtiuntur. TERTIO, non vt aliquid dicamus, sed vt non taceamus. QUARTO, quia vtilia sunt ad explicanda mysteria Scripturæ. QUINTO, quia etsi ea in Scripturis nō habeantur, tamen habentur eorum semina, & æquivalentia. Deinde de causis rationes quas ipsi sibi proposuerunt, refellunt.

Ad PRIMAM respondent, non esse faciendā mala, vt niant bona, & præterea hæreticos, qui non vincuntur Scripturis, multò minus his vinci posse. Sed non rectè tulerunt Catholicorum sententiam, nec enim Catholicorum istis nominibus oppugnari hæreticos, sed damnari, & excludi ab Ecclesia; nam propter nouas hæreses cogimur

Ad notandum quod in causis